

Israelsmissionens Avis

EVANGELIET OG DEN JØDISKE VERDEN

NR. 2 APRIL 2009

MIDTERSIDERNE

Er det udtryk for "anti-jødisk retorik og teologi", når man i Israelsmissionen beder om frelse for Israels folk? Læs Kai Kjær-Hansens mening herom i formandsberetningen.

SET FRA SIDELINIEN

Læs Hans-Ole Bækgaards observationer om de oplevelser, volontørerne i Israel får - bl.a. gennem Den Danske Kirkes tilbud. Se ungdomssiderne.

Sofia Kuperman

Min fjende blev min ven

Iskolen blev jeg kaldt Jesusmorder. Og jeg oplevede, at der blev kastet sten efter mig. Jeg oplevede det sådan i min barndom, at Jesus var min værste fjende.

Sådan fortalte Sofia Kuperman, der var gæst ved Israelsstævnet i København. Sofia Kuperman er polsk jøde. Begge hendes forældre var holocaust-overlevende. Nu bor hun i Danmark

"Jeg var religiøst søgende, og jeg troede på Gud," fortalte hun. "Jeg sagde til Gud, at det ville hjælpe mig, hvis jeg kunne møde ham. Og så sendte han mig til Jesus.

Jeg sagde til Gud: 'Hvad er det for noget? Jeg er jøde, og så sender du mig til Jesus?' Men Jesus sagde: 'Jeg er også jøde. Velkommen hjem.'"

Sofia kalder sig selv messiansk jøde. Hun kommer nu i en international kirke i København.

"Jeg er meget glad for at være med her på Israelsmissionens stævne," sagde hun i en samtale ved kaffebordet. "Det er så dejligt at være sammen med mennesker, der brænder for, at jøder skal møde deres Messias."

Israelsmissionens Avis omtalte i februar- nummer hendes nye selvbiografiske bog "Sofias historie".

Jørgen Hedager Nielsen

FRA ISRAELSMISSIONENS ÅRSMØDE: JESUS – ISRAELS MESSIAS OG VERDENS FRELSE

Hvor Guds hjerte banker

Af Jørgen Hedager Nielsen

Bethesda må være det rigtige sted at samles om mission til jøderne. Navnet betyder barmhjertighedens hus eller nådens hus. Og så ligger det lige her ved Israels Plads. Sådan åbnede Israelsmissionens formand Kai Kjær-Hansen dette års Israelsstævne.

Nogen har foreslået, at halvdelen af pladsen skal skifte navn til Palæstinas Plads. Det lader vi os i Den Danske Israelsmission ikke lokke til at have en mening om. Men én ting har vi en mening om. Jøden Jesus fra Nazaret har meget at sige til Israels folk.

Hvem er denne mand? spurgte jøderne for to tusinde år siden. Vi vil gerne gøre dette spørgsmål uomgængeligt for jøder i dag."

Besværlig mission

Der er givet mange grunde til, at vi ikke skal missionere for jøderne:

- Det er upassende, når man tænker på, hvad kirken har gjort mod jøderne.

- Gud har noget særligt for med jøderne, som vores mission bare vil forstyrre.

- Det er ret besværligt.

Disse indvendinger citerede sognepræst Peter Søes i sit foredrag

Tidligere
forstander
på Børkop
Bibelskole,
pastor Hartvig
Wagner (tv.)
og general-
sekretær for
Den Norske
Israelsmission,
Rolf Gunnar
Heitmann (th.)
i samtale ved
Israelsstævnet
2009.

Foto: Jørgen
Hedager
Nielsen

om den besværlige og uundværlige israelsmission. "Men det er en særlig del af det kristne budskab, at det er for jøder. Det nævnes flere steder, blandet andet stærkt af Paulus."

I løbet af foredraget kom Peter Søes med flere markante sætninger. Mission til jøder er at blive taget ind, hvor Guds hjerte banker. Gud har ikke forkastet sit folk. Selv hedningemissionæren Paulus begyndte altid i synagogen. Jesus skabte ét folk af to parter – jøder og hedninger. Hvis man sætter

et skel og siger, at jøder ikke skal inviteres med, så er Jesu død til ingen nytte. Paulus ønsker, at så mange hedninger vil tage imod evangeliet, at jøderne bliver misundelige.

Et godt år

Israelsstævnet er også organisationens årsmøde med formandsberetning. Da en bager havde glemt, at han skulle levere brød til eftermiddagskaffen, blev formandsberetningen i år delt op, så vi fik den principielle del før kaffen. Og når det er Kai Kjær-Hansen, der er formand, rummer denne del historisk stof med spændende og relevante glimt fra Israelsmissionens 124-årige historie, som kan læses på midtersiderne i denne avis.

Efter kaffen kom så den del, der dækker nutid og nærmeste fremtid, hvilket kan læses på Israelsmissionens hjemmeside (www.israel.dk).

"En af vore samarbejdspartnere

er Det Israelske Bibelselskab," fortalte generalsekretær Bodil F. Skjøtt i sin beretning om året, der gik. "Lige nu er de meget optaget af en stor gruppe flygtninge, som er kommet til Israel fra Sudan. De har brug for mange ting, blandt andet bibler på arabisk."

Hun kunne også glæde sig over, at Israelsmissionen gennem Dansk Missionsråds Udviklingsafdeling har formidlet en kvart million kroner til nødhjælp i Gaza. En hjælp, der er blevet formidlet gennem forsoningsbevægelsen Musalaha og Det Palæstinensiske Bibelselskab. Studenterarbejdet, forsoningsarbejdet Musalaha og plejehjemmet Ebenezer er fortsat samarbejdspartnere.

"Vi bevæger os igen ind i et tæt samarbejde med Caspari Center" kunne Bodil F. Skjøtt videre fortælle. "Vores nye præst i Jerusalem skal bruge halvdelen af sin arbejdstid ved Caspari Center

[Afsluttes på s. 3]

BRUG GIROKORTET

Det er ikke for sent at sende et årsmødegave.

Hjælp med at gøre Jesus til et uomgængeligt spørgsmål for jøder.

På forhånd tak!

Purim og antisemitisme

Af Bodil F. Skjøtt

Myter er van-skelige at komme til livs. Det gælder også myten om, at mission i Israel er forbudt. Derfor skal man passe på ikke at få dem skabt. Men man kan også vogte sig så meget for den fare, at man slet ikke får sagt noget.

I marts måned fejrede jøder verden over purim til minde om dronning Ester, der med sit mod og sin snilde fik afværget forfølgelsen af sit folk under perserkongen. Det er desværre en fest, hvis tema hele tiden dukker op med ny aktualitet. Hvis ikke som direkte forfølgelse, så som chikane og andre antisemitiske tilkendegivelser. Der er ting, vi må vænne os til og affinde os med, men antisemitisme må aldrig blive én af dem. Esters Bog og purim advarer imod antisemitisme.

Det er svært at være Jesus-troende i Israel. Når det er sagt, har jeg lyst til at pege på en anden form for

forfølgelse eller chikane. Jeg gør det med fare for at skabe en myte, og det vil jeg ikke. Men jeg vil heller ikke være tavs: Det er svært at være kristen – eller Jesus-troende – i Israel. Og det er det, hvad enten man er Jesus-troende jøde eller araber. Det er ikke kun, fordi de hver for sig er minoritetsgrupper, men også fordi de helt konkret oplever modstand fra deres omgivelser. Hvis forfølgelse er for stærkt et ord, må vi finde et andet, for hvis vi ikke siger noget, bliver det næste meget let, at vi så heller ikke gør noget.

Og der er noget, vi kan gøre for vores brødre og søstre i Israel, hvad enten de er messianske jøder eller kristne palæstinen-sere.

Vi kan tale om deres vanskeligheder, så de ikke glemmes

eller ties ihjel. Israels egne profeter var ofte upopulære, ikke fordi de talte om fremtiden, men fordi de talte sandt om nutiden. Vi kan støtte og gøre godt. Paulus opfordrer i Galaterbrevet til at gøre godt mod alle – især mod dem af samme tro. Den opfordring kan vi tage til os, så vi med vores Israels-engagement gør godt – især mod vores brødre og søstre.

Vi kan vise os solidariske med dem, når de bliver hængt ud og chikaneret. Det kan vi gøre helt konkret eller ved at lade dem vide, at vi har set dem og hørt dem.

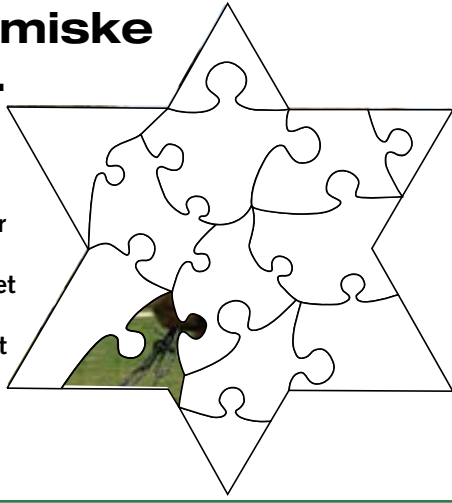
Og så kan vi bede for dem, at de må have både deres glæde og deres styrke i Herren.

Det økonomiske puslespil...

Følg med i, hvordan det går med indsamlingen af midler til arbejdet
Budget: 2.300.000 kroner

Per 1. marts er indkommet 191.000 kroner, hvilket svarer til 8% af budgettet

Hjælp os med at udfylde puslespillet!

Støt Israelsmissionen ved at købe/sælge disse lod-sedler i perioden 15. marts til 15. maj. En lodseddel koster 20 kroner.

Heraf går omkring 15 kroner til det selskab, som sælger den. Kontakt: Jens Arne Skjøtt, Nykirkevej 14, Ølsted, 8723 Løsning. Tlf. 7565 2191. E-mail: jas@km.dk

Forbindele med årsmødet blev der afholdt præste- og lederkonvent i Nazareth Kirke.

Efter oplæg fra Bodil F. Skjøtt og Kai Kjær-Hansen blev de messianske jøders dilemmaer og spørgsmålet om berettigelsen af mission blandt jøder drøftet.

Men ofte synes der bare ikke at være så langt fra gode vaner, fra den sunde vanekristendom, til en kristendom, der er bygget op omkring et sæt velmenende regler for fromhed og livsførelse. En systemkristendom. Et stykke praktiseret religion, som er relativt nem at forholde sig til, men glædesløs og livløs i sig selv. Og det binder os. Vi bliver slaver i systemet. Uanset om vi matcher systemkravene nogenlunde eller ej. Uanset om vi er "gode" kristne eller ej.

Snylterkristendom

Nu er jeg egentlig ret sikker på, at Jesus er frelsende til stede i en

systemkristendom. Jeg er helt overbevist om, at han vil gribe enhver chance for at frelse os. Men dybest set tilbyder han ikke en religion-agtig systemkristendom. Han tilbyder en snylterkristendom.

At være kristen er at være en snylter – eller en parasit om man vil. En, der lader sig forsørge af noget, som en anden har sørget for. En, der spiser, hvor en anden har arbejdet for føden, dækket bordet, lavet maden, serveret den og betalt regningen. Det er dårskab for os, men det er kristendom.

Tak til Vicka og Jan Mortensen

Jan og Vicka Mortensen kom som dansk præstepar – og nygifte – til Jerusalem i sommeren 1999. De kom som par, men rejste i slutningen af januar 2009 til Danmark med tre børn. Jan Mortensen blev søndag den 8. februar indsat som præst ved Kristkirken i Kolding.

Han er tilbage i Danmark. For Vicka, som er ukrainer, og for børnene er en ny tilværelse begyndt i Danmark.

Den første kontrakt lød på fem år som præstepar i Jerusalem. Det blev til næsten 10 år, de sidste år ved Immanuel Kirken i Jaffo.

I februar-nummeret af Israelsmissionens Avis i år gør Jan

Mortensen status over disse 10 år. Jeg skal ikke gentage det her. Men pejlemærkerne for Vickas gerning har været mor, værtinde for mange besøgende i lejligheden i Jerusalem, medarbejder ved den israelske studenterbevægelse og Bibel-læser-Ringen, kontakt til russiske jøder, underviser i engelsk på Vestbredden og aktiv medarbejder i menigheden i Jaffo.

Foruden arbejdet som præst har Jan været dansk socialattaché og skabt sig et godt netværk i den messianske bevægelse. Desuden har han siddet i bestyrelsen for United Christian Council in Israel og dér sat markante fingeraftryk. Han har i Jaffo arbejdet for at få et menighedsråd i

Vicka og Jan Mortensen var med til Israelsmissionens Unges sabbatsmåltid fredag aften før Israelsstævnet i København. Vicka tændte lysene og bød sabbatten velkommen, og Jan bryder her brødet.

Immanuel Kirken på benene. Størst glæde har han udtrykt, når han er blevet givet mulighed for at lede søgende jøder til tro på Jesus. I alt har han i sin tid i Jaffa fået det privilegium at døbe syv voksne jøder og et barn.

Jeg skal her udtrykke landsstyrets glæde over, at vi har haft jer begge to som medarbejdere i denne periode. Som jeres egent-

lige arbejdsgiver vil Rolf Gunnar Heitmann, generalsekretær for Den Norske Israelsmission, som er til stede, i aften også takke jer på vegne af Joint Mission to Israel.

De 10 år, I har været i Israelsmissionens tjeneste, er faktisk mere end en tredtedel af Den Danske Israelsmissions samlede historie! Og 10 år er mere end en

fjerdedel af jeres liv – så meget, at den periode kommer I ikke til at glemme. Og i Israelsmissionen her i Danmark har vi stadig brug for jer!

Må Gud fortsætte med at vel-signere jer; vi glæder os til jeres fortsatte engagement i Israelsmissionen.

Kai Kjær-Hansen

Andagt

Af Christian Rasmussen, Immanuel Kirken, Jaffo

Religion er vores synd? Det lyder umiddelbart absurd. Gør det ikke?

Jeg kommer hver dag forbi denne graffiti flere gange. Først irriterede den mig lidt, fordi det er, som om den kun vil skynde med på den gamle salme om, at religion er skyld i så meget skidt i verden. Det er jo ikke helt løgn, men jeg er nok bare lidt træt af at få den indvendning klasket i hovedet konstant. Det lader sig også forklare, at en forstædigt frustreret sjæl kan have lyst til at give religion en del af skylden for konflikten her til lands.

I dag kom jeg så til at tænke på, at den graffiti måske også kan sige et eller andet til os, der er kristne. For

Religion is our sin

det er vel en stående udfordring ikke at komme til at gøre Jesus-tro til blot og bar religion?

Systemkristendom

Hvis man tror på Jesus, er det ofte også sådan, at man bliver en del af en eller anden form for hævdundet kodeks for, hvad

man gør og ikke gør, når man er kristen. Det kodeks ser forskelligt ud, alt efter hvor i landet eller verden, vi bor. Nuvel; der er sandelig noget, der hedder gode vaner i et liv, hvor mangt og meget i en djævelsk fin forklædning vil tage vores fokus. Bestemt. Det er ligefrem bibelsk!

Sekretariat

Sekretariat
Ydre Missions Hus
Nørregade 14
6070 Christiansfeld
Tlf. 7456 2233
Kontorassistent
Jeanette Wind
@: kontor@israel.dk
Girokonto 305-4500
Bankkonto: Reg. nr. 9743
konto nr. 0003054500

Landsstyret

Hjemmeside.
www.israel.dk
Generalsekretær
Bodil F. Skjøtt
Tlf. 7356 1276
Mobil 2371 8264
@: general@israel.dk
Ungdomssekretær
Se s. 8

Formand
Teol. dr. Kai Kjær-Hansen
Tlf. 8622 6470
@: kkh@israel.dk
Næstformand
Forhenværende MF
Henning Lysholm
Christensen
Tlf. 9722 3148
@ lysholm@post10.tele.dk

FU-medlem
Sognepræst
Peter Ø. Jacobsen
Tlf. 7592 0121
@ poej@km.dk
Konsulent
Bent Jakobsen
Tlf. 7594 2991
@ bent.jakobsen
@get2net.dk

Cand.mag.
Hanne Skjølstrup Mikkelsen
Tlf. 8730 3077
@: hanne@israel.dk
Redaktionel medarbejder
IMT
Jørgen Hedager Nielsen
Tlf. 7586 1221
@: hedager@israel.dk

Jaffo
Christian og Lisbeth Rasmussen
Immanuel Church,
Rehov Be'er Hofman 15,
P.O. Box 1783
Tel Aviv 61016, Israel
Tlf.: +972 3 682 0654
Fax: +972 3 682 6409
@: rasmussen@israel.dk

Jerusalem
Hans-Ole Bækgaard
Den Danske Kirke
Bar Kockba Street 91/5
IL-Jerusalem 97892
Tlf. + 972 2 5324 254
@: olsen@israel.dk
Kirkevolontør i Jerusalem
Maria Mark Hansen
@: maria1989@hotmail.com

Volontører i Jaffo
Elisabeth og David Serner
@: elisabethserner@gmail.com
Musalaha
Louise Vibjerg Thomsen
@: louise_v.thomsen@hotmail.com

Evangeliet og den jødiske verden
Oplag: 5.000
ISSN 0907-2314
Eftertryk tilladt ved kildeangivelse
Redaktion
Birger Petterson
Bodil F. Skjøtt

Kai Kjær-Hansen (ansv. for siderne 1-6)
Box 11, 8520 Lystrup
Tlf. 8622 6470
@: dimavis@israel.dk
Flytning m.v.
Adresseændring meddeles til Post Danmarks lokale post-kontor, hvor-efter Israelsmissionens Avis automatisk bliver sendt til den nye adresse i Danmark.
Ved flytning til udlandet, Færøerne og Grønland meddeles flytning til Israelsmissionens sekretariat.
Ved uregelmæssig levering samt afbestilling kontakt sekretariat.
Layout: www.betteridea.dk, Vejle
Tryk: Vinderup Bogtrykkeri a/s 7830 Vinderup

Bønnen om og arbejdet for Israels frelse

Kvinderne i København i 1880'erne

Den Danske Israelsmission blev stiftet i 1885. Næste år kan vi således fejre 125-års jubilæum. Men et 125-års jubilæum kan vi allerede markere nu, hvis vi da tænker på, hvad ikke mindst kvinder med hjerte for Israels frelse gjorde i København i 1884 og årene forud.

Fle af dem var af svensk herkomst og gift med danskere. De inviterede i 1881 den Jesus-troende jøde Paulus Wolff, som boede i Sverige, til København, hvor han holdt møder og forsøgte at komme i kontakt med Københavns jøder. De organiserede sig i 1882 i en syforening og lavede håndarbejde, som de solgte på missionsbasarer, og et pænt bidrag blev sendt til Den Svenske Israelsmission til finansiering af en missionsrejse til Polen for Paulus Wolff.

I efteråret 1884 – altså også for 125 år siden – holdt Evangelisk Alliance sin verdenskongres i København. I denne

deltog en af de bedste kendere af datidens jødemission, nemlig J.F.A. de le Roi fra Tyskland. Han opfordrede ved et mindre møde til, at man dannede en egentlig dansk Israelsmission, hvilket skete året efter i 1885. I Norge havde man dannet en Israelsmission allerede i 1844, og i Sverige i 1875.

Og når vi nu er ved jubilæer: Netop i år for 200 år siden – den 15. februar 1809 – blev det første jødemissionselskab dannet i London under navnet "London Society for Promoting Christianity Amongst the Jews", (London-selskabet for kristendommens udbredelse blandt jøderne). Selskabet eksisterer stadigvæk. En af selskabets første missionærer i det daværende Palæstina var sønderjyden Hans Nicolaysen, som jeg vender tilbage til.

Jeg er ikke ude på at tage bil-lige point. Men hvad skulle vi gøre uden kvinder? Jeg tænker naturligvis på missionsarbejde i det hele taget – i fortid og nutid, i indland og udland. For 125 år siden, i 1884, findes en

Elin Feddersen, svensk præstedatter, en af kvinderne bag syforeningen og fra 1885 og helt til 1930 med i Israelsmissionens bestyrelse.

notits i Den Norske Israelsmissions blad om kvindekredsens arbejde i København: "Det er en stille gerning og tilsyneladende ringe. Vi kommer sammen, forarbejder genstande og synger og beder for Israel."

Med udgangspunkt i denne notits vil jeg tage to forhold op. For det første nogle ord om bønnen for Israels frelse, Israel her forstået som *folket Israel*. Og for det andet vil jeg sige noget om, hvordan man i det 19. århundrede reagerede på manglende succes i arbejdet for jøders frelse.

At dele evangeliet med jøder betragter Israelsmissionen ikke som et udtryk for "antijødisk retorik og teologi".

Bøn om Israels frelse

Om de københavnske kvinders bøn for jøders frelse i 1880'erne mødte kritik fra kirke-lig side, ved jeg ikke. Derimod ved jeg, at en sådan bøn ikke er stueren i alle kirkelige kredse i dag. Det er den heller ikke for tidligere professor i kirkehistorie ved Københavns Universitet Martin Schwarz Lausten, som i sin bog "Jødesympati og jødehad i folkekirken" (2007) ind-drager Israelsmissionen.

For eksempel fremdrager Schwarz Lausten Israelsmissionens appel til bøn i kirkerne for det jødiske folk i efteråret 1939. I denne appel findes en detaljeret beskrivelse af de ulykkelige følger af racehadet mod jøderne, og den slutter af med at spørge, hvad Danmarks kristne vil stille op. Og svaret er, at "vi" gennem barmhjertighed og forbøn skal vise "vore jødiske brødre", at antisemitismen er en ert, som ikke hører hjemme i Danmarks have, og at "racehad under enhver form er uforeneligt med levende kristendom."

Efter at have fortalt om denne appel skriver Schwarz Lausten: "Denne flammende appel kan selvsagt kun have spredt glæde i danske jødiske kredse." Men herefter noterer han, at på den omtalte bededag skulle Danmarks kristne bede for jøderne om, at Gud i sin nåde ville vende alt det onde, så det blev til en velsignelse for jøderne. Jøderne skal nemlig vide, at vi "er rede til at dele med dem det bedste, vi har, Jesus Kristus og hans forsoningsværk på Golgata."

Den køber jeg ikke. Det er en kortslutning. Og for min egen del vil jeg sige: hellere leve med den anklage end at undlade i Jesu navn at bede om – og arbejde for – jøders frelse.

Men når det er sagt, er jeg ikke uberørt af alle de eksempler, som Schwarz Lausten fremdrager på ubehagelige generaliseringer om jøder og deres gudsdyrkelse, om Guds dom over dem og deres tilværelse og om velmenende fortolkninger om hensigten med Guds dom over dem, som også findes i Israelsmissionens skrifter fra dengang. Vi må i dag i krys-talklare vendinger selv gøre klart, hvad vi i dag må distancere os fra, når det kommer til generaliseringer, ordvalg og tone i beskrivelse af fx jøder og jødisk gudsdyrkelse i tidligere missions-litteratur. En vis forsigtighed med i skråriskre vendinger at kunne fastslå Guds hensigt i enhver begivenhed kunne også være på sin plads.

Noget sådan må kunne gøres uden at give køb på vor overbevisning om, at jøder har brug for Jesus til frelse – lige så meget som alle os andre. Derfor fortsætter vi med at bede for Israels folk og fortsætter med at dele evangeliet med jøder.

Reaktioner på manglende succes

Kvinderne i København i 1880'erne skrev om deres sykrede: "Det er en stille gerning og tilsyneladende ringe." Noget kom der ud af den.

Vi glæder os over hver gang en jøde kommer til tro på Jesus, Israels Messias og bliver døbt. Vi glæder os over, at den messianiske bevægelse er voksende. Men vi er også de første til at advare imod overdrevne tal i denne forbindelse. Og vi vil ikke lade vores hengivenhed, ja, forpligtelse til jødemission styre af succes eller mangel på samme.

Her kan vi lære noget af Hans Nicolaysen og andre missionærer, som besøgte Jerusalem fra 1818-1831, "besøgte" Jerusalem, fordi de ikke kunne få de muslimske myndigheders tilladelse til at bosætte sig dér. Nicolaysen, der kom til Palæstina i december 1825, fik i 1833 som den første protestantiske missionær tilladelse til at bo i Jerusalem.

Der var ikke noget i vejen med disse missionærers forventninger. De var store. Resultaterne var imidlertid meget ringe. Så ringe, at hvis det var os, der mødte noget tilsvarende i vores arbejde, kunne det vel tænkes, at vi ville opgave det. Den første dåb, Nicolaysen forretter, sker i 1839 – efter 14 års virke! Missionærerne har et skarpt øje for de misforhold, som prægede

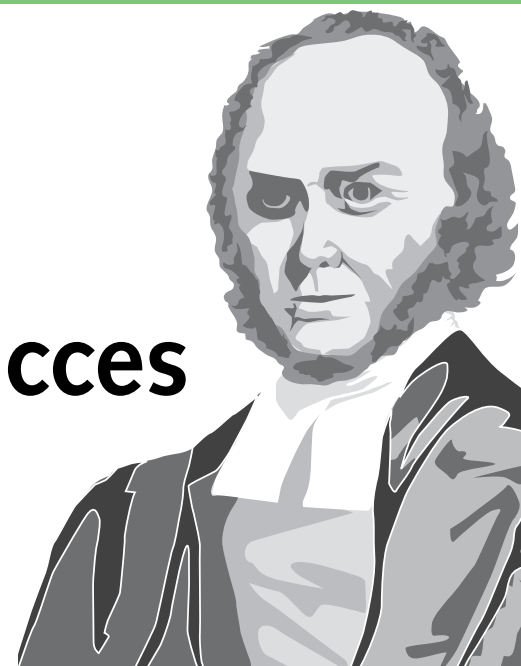
de gamle kirker i Jerusalem. Egentlig kan de godt forstå, at jøderne ikke tiltrækkes af disse. Der er alt for meget humbug i disse kirker, mener missionærerne. Men nu kommer de med den rene vare. Men heller ikke den rene vare vil jøderne have.

Missionærerne er overbevist om, at de er sendt af Gud, og så lader Gud den ene missionær efter den anden dø. En naturlig reaktion herpå ville være, at de bad deres bestyrelse om at lade være med at sende en anden. De gør det modsatte!

Hans Nicolaysen i Jerusalem 1831

I 1831 er Nicolaysen for tredje gang på besøg i Jerusalem, ikke for at uddele bibler, men for at lukke Bibeldepotet i Jerusalem. I den forbindelse har han en samtale med Papas Ysa, en lokal arabisk præst af græsk-ortodoks tro. Papas Ysa havde bistået de protestantiske missionærer på forskellig måde. Nicolaysens beskrivelse af denne samtale giver et godt indtryk af, hvordan datidens missionærer reagerede på den manglende succes.

"Da vi talte med Papas Ysa om missionærernes arbejde her, lige fra den første begyndelse og indtil dette tidspunkt, om de

Sønderjyden Hans Nicolaysen: "Vi overlader omfanget af succes til den Herre, som har lovet, at hans ord ikke skal vende tomt tilbage."

mange afbrydelser af arbejdet forårsagede af de mange døds-fald blandt missionsarbejderne og om de mange skuffelser på grund af blandt andet jødernes modstand og uvilje, om hvordan man brændte og på anden måde tilintetgjorde de hellige skrifter, som man fik tilbudt, kunne han ikke undertrykke en bemærkning om, at alt det arbejde og alle de udgifter i de forløbne ti år havde været forgæves. Vi mindede ham om, at det var vor pligt at arbejde med håb og tålmodighed og at overlade tidspunktet for og omfanget af succes til den Herre, som har lovet, at hans ord ikke skal vende tomt tilbage, men udrette, hvad der behager ham og udføre hans ærinde."

Ja, netop: at lade det være op til Herren, hvornår og i hvor høj grad arbejdet skal lykkes. Som Gud siger ved profeten om sit eget ord: "det vender ikke virkningsløst tilbage til mig, men det gør min vilje og udfører mit ærinde" (Es 55,11).

Hvis min glæde er afhængig af succes

Vicka og Jan Mortensen har gjort tjeneste ved Immanuel Kirken i Jaffo i næsten fem år. På væggen bag alteret står på hebraisk de kendte vers fra Johannes 3,16: "For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver som tror på ham, ikke skal fortabes, men have et evigt liv."

Med fare for at forsimple tingene vover jeg alligevel at sige: Det er hvad jødemission først og

sidst drejer sig om. At få dette hørt – budskabet fra "den lille bibel" – er vores ansvar. Troen kommer nemlig af det, som høres. Om evangeliet høres til tro eller til forkastelse, er ikke vort ansvar. Hvilken befrielse, når man er involveret i Israelsmission såvel som al anden mission!

Finnen Magnus Riska har gjort tjeneste ved Immanuel Kirken i Jaffo. Ved et internationalt møde for jødemission i Helsinki i 2003 fortalte han, at da kirken blev ind-

viet i 1904, blev der prædikeret over ordene fra Matthæus 11:28-29: "Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile..."

Troen kommer af det som høres

Paulus har lært os, at troen kommer af det, som høres (Rom 10,17). Altså skal evangeliet forkyndes. Det er sagt i en sammenhæng, hvor Paulus taler om jøder. Det er opgaven, vi har fået betroet. Undertiden misforstår vi det og slutter: Når evangeliet forkyndes rent og purt, må troen følge. Det er en fejlslutning.

At forkynde evangeliet rent og purt er vores opgave. Hvordan vi forvalter dette, skal vi stå til regnskab for. Hvorfor nogle mennesker hører ordet til tro og andre til forargelse, ligger skjult hos Gud. Det er noget, har han forbeholdt sig selv. Gud i sin majestæt står ikke til regnskab over for os for dette. Derfor: Hvordan vores forkyndelse bliver modtaget, overlader vi til Gud. Overlader vi ikke dette til Gud, bliver vi mistroede og står i fare for at pynte på vore resultater. Eller vi udhuler evangeliet for at få resultater.

Paulus' modstandere i Korinth i midten af 50'erne synes ikke, at Paulus er tilstrækkelig succesfuld. De ønsker større fremgang for sagen, som de er involveret i, men – ifølge Paulus – en fremgang på bekostning af evangeliet. Evangeliet inde-

holder nemlig en skandalon, en forargelse, uden hvilken det slet ikke er gode nyheder, nemlig ordet om korset (1 Kor 1,18-31). Dette ord er en forargelse, som støder jøder såvel som ikke-jøder. Evangeliets kerne – tør man sige det? – udgør den største "hindring" for modtagelsen af evangeliet. I denne sag er forargelsen lige stor for jøder som for ikke-jøder.

Gud har forpligtet os til at forkynde ordet, så troen kan skabes. Selv er han ikke bundet af dette forhold. Hvad Gud ellers måtte gøre for at få mennesker i tale, er hans sag. Paulus kom ikke til tro ved, at nogen forkyndte ordet for ham. Han mødte Jesus, eller rettere: Jesus mødte ham i en direkte åbenbaring på vej til Damaskus. Lukas lader Paulus fortælle om sin omvendelse og sit kald tre gange i Apostlenes Gerninger. Men for Paulus er måden, han kom til tro på, ikke normativ for andre. Han siger ikke: Vent på direkte åbenbaringer eller visioner. Han siger: forkynd! For troen kommer af det, som høres. Og hører man til dem, der i dag får direkte åbenbaringer fra Gud, er man forpligtet på at henvise andre til det åbenbarede ord i Skrifterne.

Paulus: "Vi prædiker Kristus som korsfæstet, en forargelse for jøder og en dårskab for hedninger" (1 Kor 1, 23).

I tilknytning til dette sagde Magnus Riska følgende:

"Jeg er overbevist om, at disse ord af Jesus må være grundlaget for min glæde i meget af det, jeg gør, også i evangelisering. Jeg siger ikke, at vi ikke skal glæde os, når Herren åbner menneskers hjerter for evangeliet, og når han lader vort arbejde lykkes. Men hvis min glæde er afhæn-

gig af succes, vil det få mit liv til at ligne en tur i rutsjebanen. Det gør mit liv for øvrigt ofte, men så ville det gøre det i endnu højere grad."

Må Herren, når han kommer, finde os som trofaste tjenere.

Fortidens forsyndelser

Fortidens antisemitisme og Kirkens behandling af det jødiske folk op gennem historien gør Israelsmission vanskelig i dag. Jeg har personligt intet med fortidens antisemitisme at gøre, men kommer ikke uden om den, når jeg tænker Israelsmission i dag. Jeg indrømmer blankt, at når jeg beskæftiger mig med antisemitismen, og hvad der skete under Holocaust, kan jeg stadig fristes til at tie om Jesus over for jøder.

"Denne verdens dybeste ulykke er egentlig ikke den, at de [jøderne] ikke kender Kristus, men netop, at de tror at kende ham, og for dette bærer de kristne, de lever iblandt, skylden. De tror at kende Kristi ånd og tanker, for det må vel være det, der dikterer de kristnes handlinger. De mener at kende Det Nye Testamente! Overalt står der på husfacader og plankeværker, skrevet fyndord vendt mod jøder: "Bij Zyda" (Slå jøden), "Zyd twoj wróg" (Jøden din fjende), "Precz z Zydam!" (Ned med jøderne) og endnu meget andet, som man

formoder er citater fra Det Nye Testamente! Hvor skal de kunne begribe andet end, at Jesus er jødernes fjende nr. 1, Antisemite- antisemit?"

At jeg alligevel og på trods af sådanne forhold fortsætter med at tale jødemissionens sag, hænger sammen med, at Jesus i Det Nye Testamente er fremstillet som Israels Messias og verdens frelser.

Må det lykkes for os at gøre det krystallklart, at Jesus er jødernes ven nr. 1, jødernes jødiske Messias.

Formandens årsberetning begynder altid med, at man stående mindes venner af Israelsmissionen, som er døde siden sidste årsmøde.

Æret være Flemming Markussens minde

Vi har lige æret venner af Israelsmissionen, som er døde siden sidste årsmøde. Vi har gjort det uden at nævne navne. Jeg har et forhenværende medlem af Israelsmissionens landsstyre i mine tanker.

Flemming Markussen døde pludselig den 24. januar af en blodprop, kun 49 år gammel, og efterlod sig hustru og fire børn. Han havde haft influenza et par dage, gik ud på badeværelset den 24. januar, og der fandt hans kone Mona ham efterfølgende død.

I 14 år var han medlem af Den Danske Israelsmissions bestyrelse – heraf nogle år som næstformand. Da han i 2008 udtrådte af landsstyret håbede han på at få mere tid til at fordybe sig i Israels-

missionens historie og skrive herom.

I det sidste andagtsstykke, han skrev i Israelsmissionens Avis, tager han udgangspunkt i fortællingen om, hvordan Jesus tilsiger den lamme i Kapernaum syndstilgivelse. Han mediterer over, hvordan Jesus først overrasker ved at tilsige den lamme syndstilgivelse, ikke helbredelse. Og han slutter sin artikel på følgende måde: "Den, der er blevet overrasket af Jesu tilgivelse, har det håb, at også det jødiske folk, i hvis midte Jesus blev født, må møde Jesu tilgivelse."

Altså, "jeg Flemming", der er blevet overrasket af Jesu tilgivelse, har håbet om, at det jødiske folk må møde Jesu tilgivelse.

Det håb prægede Flemming i hans gerning som travl præst, og så meget, at han på frivillig

basis brugte en del af sin fritid på jødemissionens sag – også internationalt.

Flemming Markussen, Birger Petterson og jeg producerede for Lausanne Consultation on Jewish Evangelism fra 1990 til 2008 i alt 72 LCJE Bulletiner. Her stod Flemming for layouten. Han var med i komiteerne for fem internationale LCJE konferencer, Zeist 1991, Jerusalem 1995, New York 1999, Helsinki 2003, og Lake Balaton 2007 og stod for opsætning af konferencematerialet, i alt 24 bind, indeholdende næsten 1.500 sider. Han var en af dem, som konference-deltagerne først mødte, da han havde ansvaret for registrering og konferenceteket på disse fem internationale konferencer. Han var en af disse bundsolide personer, som ikke søgte en

Flemming Markussen på besøg i Jerusalem for et par år siden.

podieplads, men gjorde det, han var sat til for at gøre en konference god for deltagerne.

31. januar blev Flemming Markussen – i Jesu navn - gravlagt på Gistrup kirkegård.

Den Danske Israelsmission og LCJE takker Gud for, hvad vi har fået gennem Flemming. Måtte den gode Gud fortsat trøste Mona og hendes fire drenge samt familie.

PÅSKE: Blod, humus og Jerusalem!

Rudehøj Efterskole ved Odder har den 6-7 april valgt at køre et Projektarbejde omkring påsken og hvad der dengang skete i Jerusalem. Dette gør de i samarbejde med Israelsmissionens Unge, der tilbyder ekspertise og undervisning. Den første dag skabes rammerne og forståelsen for påskens budskab gennem projektgrupper, mens eleverne den næste dag føres på en sanserejse ved hjælp af bibelsk og informerende undervisning ved Ungdomssekretær Peter Madsen.

Peter Madsen initiativtager og lærer på Rudehøj Efterskole, Kim Klokrose, om projektet:

Fortæl om den ide du havde og det behov skolen havde disse tre dage inden påske. Hvad var din drøm for eleverne?

Kim: En af vores hovedværdier på Rudehøj er, at formidle levende, selvvalgt og autentisk kristendom til vores elever. Vi vil gerne, at de selv træffer deres valg, og vi håber, at de gennem året på Rudehøj vil komme til at lære mere om Jesus og om hans mulige indvirkning i deres liv. Derfor

har vi også de sidste år haft et særligt temaarbejde i dagene lige inden påske. Tre dage med et særligt fokus på det budskab som har gjort en forskel i vores liv.

Hvert år prøver vi at "åbne" påskens budskab på forskellige måder. Og i år vil vi gerne, at eleverne kunne få muligheden for at sans påsken, vi tror og håber på, at det at mærke kristtjernen, at banke naglerne i kors - bare for at nævne nogle eksempler - vil hjælpe eleverne til at forstå mere af den kultur og den tid, hvor Jesu handling foregik – man kan nærmest sige, at ønsket var en vandring i Israel, bare uden at skulle betale flybilletten.

Fortæl om hvilke projektgrupper eleverne kan vælge imellem, og hvad du synes om det.

Gennem samarbejdet med IU er vi kommet frem til forskellige projekter eleverne kan arbejde med, for at fordybe sig i påskens begivenheder, men også for at være med til at forberede tirs-dagens program, som jo er den fiktive rejse til Jerusalem. Der er

Kim Klokrose

mange varierede opgaver der skal dækkes. Nogle skal være med til at forberede den lokale mad vi skal spise, andre skal bygge en model af Jerusalem, så vi kan få visualiseret Jesu vandring og dagenes begivenheder. Nogle skal arbejde med at bygge nogle af de våben som blev brugt til at torturere Jesus med.

Som lærer synes jeg der er flere gode projekter, som forhåbentlig kan fange flere typer elever, og jeg er sikker på, at denne proces vil være med til at give eleverne en endnu større indsigt i såvel

tiden og kulturen i Jerusalem på det tidspunkt.

Hvad er dit håb for tirsdagen, hvor "Rejsen til Jerusalem" løber af stablen. Hvad håber du at den enkelte elev tager med sig hjem til påsketiden med familien? Hvad håber du selv at opleve.

Mit håb for selve vandringen er, for såvel eleverne, som for os lærere der deltager, at vi må komme til at forstå mere af, hvad der egentlig skete omkring påsken i Jerusalem. Jeg forventer

en god dag, hvor vi bliver klogere sammen, og hvor vi får en større forståelse af, hvilken fantastisk ting det egentlig var Jesus gjorde for os. Og så giver det os jo endnu en oplevelse sammen, som gruppe. En oplevelse, som vi kan bygge videre på sammen, og som vi derfor kan dele sammen efterfølgende også – i vores daglige vandring tættre på korset, sammen.

Vær god ved dig selv (og andre) – bliv volontør

Tag et halvt år ud af kalenderen og giv dig selv et velfortjent pusterum fyldt med masser af oplevelser.

- Som Meet-the-People-volontør bor du i Jerusalem og arbejder med handicappede eller syge. Er du den kreative type, kan du arbejde i en workshop eller med mere praktiske opgaver. At bo og arbejde blandt jøder og palæstinensere er en enestående mulighed for at komme tæt på kulturen.

- Du kan også blive volontør i en messiansk menighed i Tel Aviv. Her kan du bl.a. indgå i børne- og ungdomsarbejdet og være en del af kirkens lovsangsband eller hjælpe til med praktiske ting og reparationer.

- Er din tid lidt mere knapp, kan du overveje at blive volontør med Jews for Jesus. Vi sender fire unge af sted til New York 5 uger i sommerferien. Det er ikke badeferie, men hårdt arbejde. Du er en del af et spændende team, hvor målet er at fortælle jøder om Jesus.

- Eller hvad med en 5-ugers kampagne med Jews for Jesus i efteråret i Israel, hvor du både får træning i at bringe evangeliet ud og prøve det af i praksis. Alt sammen i et dejligt fællesskab med flere forskellige nationaliteter.

Påskemåltider 2009:

Hvad er et påskemåltid? IU ønsker at besøge din forening, cellegruppe eller menighed i ugerne før og efter påske, og undervise i den jødiske påske, og hvordan den nu er blevet til vores kristne påske. Dette viser vi gennem et påskemåltid, hvor IU fører jer gennem en liturgi, der guider og underviser jer gennem passionshistorien og viser jer de gammeltestamentlige løfter, der blev opfyldt ved Jesu radikale ændring af måltidets traditionelle udseende. Kontakt Kontoret på unge@israel.dk eller 30292075.

Efterskoleprojekt 2009: IU vil i 2009 gerne stille sin ekspertise til rådighed til landets efterskoler. Israelsmissionens Unge vil tilbyde undervisning, foredrag, debat, temadage- og uger, samt fællestimer der udfordrer eleverne indenfor emner som mission, evangelisation, bibelundervisning, religioner, informationer omkring Israel og Vestbredden, forsoning, kristen identitet samt projektarbejde indenfor den velkendte konflikt i Israel. Kontakt Landskontoret på unge@israel.dk, eller 30292075.

Campingvognen triller ud: IU sender campingvognen af sted til SommerOase 2009. IU har fundet en plads til campingvognen i "Fælleslandsbyen", der vil vi afholde løbende events og tilbyde et inspirerende program for interesserede og gamle volontører. Se efter flaget med vores logo! Hvis du og dine venner af samme køn mangler et sted at overnatte, kan I nu kontakte Landskontoret og få eneret til IU-Campingvognen!

Økonomi og årsregnskab 2008

Budgettet for 2008 var på knapt 2 millioner kroner. Det holdt ikke, men heldigvis steg gaverne tilsvarende, således at vi sluttede med et lille overskud på 28.637 kroner.

Missionsselskaber her i landet – og verden over – spørger, hvordan den generelle finansielle krise vil påvirke gaveindtægterne til missionsarbejdet. Hertil er der vist bare at sige, at den krise, vi oplever her i landet, er for intet at regne imod den krise, størstedelen af verdens befolkning oplever, hvilket skulle animere os til fortsat at give rigeligt til mission.

Vi håber, at Israelsmissionens venner fortsat vil støtte arbejdet for, at jøder må høre evangeliet.

Hertil kommer, at der i året 2008 indgik flere testamentariske gaver. En af dem var på over 6 millioner kroner. Disse er hensat på den såkaldte testamentekonto og kan bruges til specifikke opgaver i fremtiden. Landsstyret er af den opfattelse, at vi fortsat skal bestræbe os på at få vore årlige aktiviteter dækket af de årlige bidrag fra vore venner.

Som jeg som formand udtrykte det mundtligt ved årsmødet i Esbjerg i 2008, da vi lige havde fået meddelelsen om den store arv: "Inden for de nærmeste uger modtager vi et betragteligt arvebeløb på omkring 6 millioner kroner. Rigtig mange penge for et lille missionsselskab! Og som vi er Gud og mennesker taknemlig for.

Dette får os ikke til at læne os tilbage og slappe af. Vi vil fortsat knokle for, at vi, netop vi, du og jeg, vi og vores generation, udfylder vores missionsforpligtelse over for det jødiske folk. Vi med vore penge. Og så vil vi lade arvebeløbet yngle og bruge renter osv. til noget ekstra – til gavn for mission blandt Jesu brødre og søstre."

Tak for støtte, opbakning, medleven og forban i 2008.

Nyheder - Bibelens troværdighed - arkæologisk sidelys

Bliv abonnent på bladet TEL

Kom et 'spadestik' dybere i Bibelens verden med Selskab for Bibelsk Arkæologis blad

Herodes Antipas i Galilæa
- ven eller fjende af Jesus?

Introduktionstilbud:
Årgang 2008 og 09 for 165 kr (115 kr for unge under 26 år)

Se mere på • www.bibelskarkaeologi.dk eller skriv til • jbm@bibelskarkaeologi.dk

imt
Indre Missions Tidende

Prøv Indre Missions Tidende gratis i fire uger

Interviews Ugens prædiken Meninger Korte nyheder

Kontakt IMT tlf.: 82 27 13 35 eller ing@imt.dk

ISRAEL 2009

Rundr. m. nye besøg 16.5, 11 dg.
Israel & Jordan 19.5, 11 dg.
Israel familietur 12.7, 10 dg.
Syrien/Jordan/Israel 10.9, 15 dg.
Klassisk rundrejse 22.9, 10 dg.
Løvhyttefestrejse 5.10, 12 dg.
Klassisk rundr. 11.10, 10 dg.
Jordan & Israel 22.10, 11 dg.
Rundrejse 1.11, 10 dg.
Rundr. m. Negev 3.11, 10 dg.

Bestil vores nye katalog

REJSE **FELIX**
75 92 20 22
fxr@felixrejser.dk

Israel Den store rundrejse

Oplev Betlehem og Jerusalem med Tempelpladsen, Grædemuren, Via Dolorosa og Gravkirken. Genesarth Sø, Det Døde Hav, Golanhøjderne...

10 dage, rejseleder Jens Arne Skjøtt, 11. - 20. sep. kr. 15.695,-

Andre rejseforslag
Israel, "Fly and Drive", fly fra Hamburg, på egen hånd Fra kr. 2.995,-
Wellness ved Det Døde Hav, 8 dage inkl. 1/2 pension, på egen hånd Fra kr. 9.195,-

Israel og Jordan, 10 dage med dansk rejseleder, afrejse 29. sep. eller 09. okt.
Israel, 8 dage med dansk rejseleder, afrejse 17. okt. eller 7. nov.

Kontakt os for nærmere oplysninger eller se mere på www.UNITASrejser.dk.

Unitas Rejser er for både krop og sjæl. Vi tilbyder rejser, hvor oplevelsen af kultur og historie er i højsædet. Vi tilbyder rejser med dansk rejseleder, hvor alt er tilrettelagt, og rejser på egen hånd, hvor du selv sætter programmet.

www.UNITASrejser.dk
87 231 240 **Unitas** Rejser
Mere end rejser

Af Arne Hougard Pedersen

Teaser: Formandsberetningen

"I Israelsmissionens Unge er vi konstant udfordret af at være i mission. Vi vil være i mission og vi insisterer på det, fordi det er det, Jesus har kaldet os til. Forsoning er et helt centralt ord i Guds mission, og derfor er det også et centralt ord for Israelsmissionens Unge. Vores projekter og formål har forsoning som omdrejningspunkt - både det arbejde som bliver gjort i DK, i Israel og andre steder i verden. Kort sagt ønsker vi, at alle mennesker må opnå sand identitet gennem forsoning!"

Læs resten af formandens beretning på Israelsmissionens Unges hjemmeside ung.israel.dk

På rejse i livet

Af den danske præst i Jerusalem, Hans-Ole Bækgaard [Olsen]

- volontørlivet set fra sidelinjen

H.C. Andersen har engang sagt: "At rejse er at leve". I over fire år som præst i Israel har jeg mange gange oplevet, at unge danskere har gjort sig denne erfaring. Ja, ikke kun erfaret rejseaspektet som en berigende og anderledes del af livet, men også selv kommet på rejse i livet.

Ophold – med flere aspekter

For mange unge har det halve års volontørophold været præget af især tre aspekter:

Et nyt møde. Det kan være givende at komme ud af vante rytmer og omgivelser. Samtidig kan det berige og udfordre at møde nye mennesker, nyt arbejde, ny mentalitet, ny kultur, nye sprog og andre religioner. På én gang er der meget at forholde sig til, undersøge og finde vej i. Det kan være besværligt, men er også med til at modne. Gennem kirken forsøger vi at pege på disse muligheder og hjælpe.

Rejseoplevelser. Israel og nabolande giver anledning til at opleve en anderledes natur end

den danske: Fra bjerge til dale, fra frodigt landskabet til ørken, fra ferskvand til saltvand osv. Der er mulighed for de historiske og kulturelle rejser til badeferie og fysiske udfoldelser. Det er oplagt at afprøve noget af dette på egen hånd; kirken arrangerer også en række spændende ture.

"Bibelskole". Ikke i stedet for et bibelskoleophold, men et ønske om, at opholdet må give et (fornyet) kendskab til Bibelen og skabe bibelglæde. Her har kirken også en række tilbud, som det er muligt at benytte sig af.

Gudstjenesten som nerve

Helt centralt står gudstjenesten. Her kan vi være sammen om

ordet og sakramenterne. Danskere (og andre nationaliteter) kan mødes og træde frem for Gud. Nok følger vi nogenlunde den kendte liturgi, som i sin opbygning leder tilbage til kristendommens jødiske rødder og opbygger os ud fra kirkens historie og tradition, men en række ting er også anderledes. Alt sammen for at folk bliver glade for vor evangelisk-lutherske arv, og oplever det som vedkommende.

Bibelundervisning bliver prioriteret med "menighedsskole", hvor et bibelsk skrift bliver gennemgået, eller vi arbejder med et bibelsk tema; det sker også ved 'lørdagsundervisning', hvor vi har længere tid. Hver onsdag aften er

der menighedsmøde, hvor vi kan have besøg fra en missionsorganisation, fra det politiske felt eller andet danskpræget humanitært arbejde i Mellemøsten, forskellig undervisningsemner m.m. (<http://ung.israel.dk/kalender/>).

Flere gange om måneden arrangerer kirken guidede ture. Det kan være til natursteder, men ofte til bibelske, historiske og arkæologiske steder, hvor der vil blive undervist.

Alt dette skulle gerne give kendskab til steder og forhold i området og en større forståelse af bibelsk sammenhæng og indhold – samt hjælpe i det åndelige liv.

Tid til fordybelse og refleksion

Opholdet kan også være en anledning til at få tænkt over ens

Deadline for Impact Israel er nu!

Ring og hør om du stadig kan booke en plads på sommerens mest indholdsrige tur!

menneskelige og åndelige liv. Pludselig får man givet et "frikvarter". Måske kommer man lige fra skoleverden og står nu over for et helt nyt kapitel i ens liv. Måske er der flere ting, man bliver opmærksom på ved at være væk fra rutinemønstret.

Præstelejlighedens bibliotek giver mulighed for inspiration og vejledning til mange emner – eller blot til afslappende læsning. Samtaler med andre danskere eller anden national baggrund kan give stof til refleksion og udvide ens horisont. Og flere har også erfaret, at den "lokale præst" gerne tager en snak med volontøren omkring teologiske, bibelske eller åndelige spørgsmål – eller en god samfundsmæssig eller politisk debat.

Som del af "Meet the People"-programmet tilbydes hver volontør et mentorforløb på 3-4 timer under opholdet. Her er det muligt at få sparring til mange af de tanker, spørgsmål, bekymringer o.a., som det kan være godt at få vendt i et fortroligt forum.

Flere gange har jeg oplevet, at dette halve år har betydet utroligt meget både menneskeligt og åndeligt for en volontør.

Videre på rejse ...

Hjemrejsedagen kommer på et tidspunkt for enhver volontør. Et punktum sættes. Og det kan være underligt at tage afsked.

For min del har det været et privilegium at have fået lov til at være med på en del af den enkeltes livsvandring.

Men nu er tiden kommet til at rejse videre ... i livet. Forhåbentlig modnet og rustet til at møde den nye fremtid, som venter lige om hjørnet.

- Israelfest i Slagelse

DATO: FREDAG D. 15. MAJ

TIDSPUNKT:
18.00 TIL 22.30.

STED: SLAGELSE
MISSIONSHUS,
HERRESTRÆDE 26,
4200 SLAGELSE

HVEM INVITERER: ISRAEL-
MISSIONENS UNGE OG
SLAGELSE IMU

Shalom Night er en mellemøstlig kulturaften med solid forkyndelse, messiansk lovsang, arabisk mad og et møde med nye og gamle venner.

Der vil være fællesspisning kl. 18.00, hvorefter

ungdomssekretær Peter Madsen vil tale om "Jesus - fra tempel til kirke", og tidligere kirkevolontør i Jerusalem og organist Martin Lysholm Hornstrup vil føre os ind i lovsange.

Shalom Night er en temaaften med fokus på Israel og Palæstina,

som arrangeres af Israelsmissionens Unge og Slagelse IMU. Vi ønsker at give dig en bedre viden om Israel og Palæstina, og det jødiske folk, hvilket denne aften sker via alle sanser. Vi oplever, at unge kristne gerne vil vide mere om Israel, og vi vil gerne hjælpe med at opfylde dette behov. På

baggrund af vore overvejelser har vi vurderet, at der er et behov for at afholde en fest, hvor man kan mødes og høre mere om Israel, Palæstina, og især Jesus.

Pris: 55 kr, 45 for IU-medlemmer. Du kan melde dig ind på selve aftenen. Ved tilmelding fra grupper på over 10 er der speciel rabat.

Tilmelding: er nødvendig pga fællesspisningen til unge@israel.dk, eller 30292075. Senest tirsdag d. 7. maj 09, kl. 16.00.

www.ung.israel.dk

Israelsmissionens Unge

Vigtige informationer

IU kontoret:
Ydre Missions Hus,
Nørregade 14
6070 Christiansfeld -
Tlf. 7456 2233
www.ung.israel.dk

Ungdomssekretær
Peter Madsen
unge@israel.dk - Tlf. 3029 2075
Volontørkoordinator
Jeanette Wind
kontor@israel.dk

IU-formand:
Arne Hougaard Pedersen
hougaardpedersen@gmail.com
Red.: side 7 og 8:
Peter Madsen
Møder:
Ring til IU-kontoret

Projekter:
✦ Meet The People
✦ Forsoningsprojektet
Musalaha
✦ Studenterarbejde i KFS/IFES
✦ Jews For Jesus
✦ Jøder i Østen